

maa opnaas paa for alle Parter tilfredsstillende Vilkaar.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg udtaler Ønsket og Haabet om, at det maa lykkes i det kommende Udvalg at opnaa Enighed, og at dette Forslag maa blive gennemført i denne Samling.

Rode: Jeg vil kun udtale min Tilfredshed med, at ved Fremsættelsen af disse Lovforslag og ved de ledsagende Bemærkninger af den højtærede Indenrigsminister om det kommende Forslag om Aldersrente maa Planen om at gaa bort fra den nuværende principielt vederlagsfri Ydelse til de gamle antages definitivt at være opgivet. Ligeledes kan jeg kun glæde mig over, at den Tanke er opretholdt, som Lovforslagene i Fjor gav Udtryk for, nemlig at lade Aldersrenteloven gaa frem som en videre Udvikling af den nu bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov, ikke at søge Invaliditetsspørgsmaalet løst ved en Sammenkobling med Aldersinvaliditeten, men derimod at knytte det til Sygekasse- og Ulykkesforsikringslovgivningen. Dette er for mig det væsentlige, og det er ikke noget nyt, at jeg siger dette, thi allerede i Fjor, da den daværende ærede Ordfører for Venstre Hr. Hegelund-Lange vilde hævde, at der bestod en principiel Forskel mellem hans Opfattelse og den, som Forslaget gav Udtryk for, bestræbte jeg mig for at bibringe Forstaaelse af, at der i Virkeligheden ikke var nogen principiel Forskel, at Uoverensstemmelserne mellem de to Standpunkter var ringe, og at det væsentlige var Lovenes organisatoriske Opbygning; disse Love bygges jo organisatorisk op paa det samme Princip, som ligger til Grund for de tidligere. Jeg brugte den Gang den Vending, at det, som den daværende ærede Ordfører for Venstre tilstræbte, var at formindske Statens Ydelse til den nye Opgave og i Stedet derfor forhøje Sygekassekontingentet. Og det er jo blevet ganske klart ved det her foreliggende Lovforslag, at man ønsker at formindske det offentlige Ydelser noget ved en Forhøjelse af Sygekassekontingentet. Den ærede Ordfører for Venstre bestræbte sig i høj Grad for at gøre Forskellen principiel og definerede derfor Forsikringsprincippet, som han gjorde, og som det ærede Medlem Hr. Gamborg nu har kritiseret. Jeg gjorde den Gang den Bemærkning til den ærede Ordfører, at det vilde interessere mig at se, hvorledes man fra hans Partis Side vilde klare de forsikringstekniske Vanskeligheder, som vilde være forbundne med at opbygge en Invalid-

forsikring forsikringsteknisk. Nu har vi jo faaet Forklaringen, og de Vanskeligheder, som det ærede Medlem Hr. Gamborg har nævnt, er jo ganske simpelt omgaaede, ved at man har fastsat en ensartet Præmie for alle. Det er uhyre let at sige, at alle Sygekassemedlemmer skal betale 4 Kr. 80 Øre, for at Statens Ydelse derigennem kan blive formindsket; det er en saare let Maade at tilvejebringe en lille Formindskelse i det offentlige Bidrag. Men, som det ærede Medlem Hr. Gamborg har paavist, noget som helst at gøre med den egentlige Forsikringsteknik kan dette ikke siges at have. Her vil den gamle Invalid, som nu er Medlem af en Sygekasse, for Fremtiden faa sine 800 Kr. ved een Gang for alle at betale 4 Kr. 80 Øre. Altsaa, alle gamle Invalidere, som er i Sygekasser, kommer saare let til en fremtidig aarlig Invalidere, nemlig for 4 Kr. 80 Øre. Det er ganske sikkert ogsaa denne Omstændighed, der vil bevirke, at man, hvis man ikke kan tilvejebringe en bedre Ordning, maa acceptere denne; thi at sikre de gamle Invalidere 800 Kr. i Fremtiden for 4 Kr. 80 Øre een Gang for alle kan man jo ikke nægte at være med til. Men for alle senere, og navnlig for de unge, vil jo Forholdet være et helt andet; de vil komme til i en lang Række af Aar at betale disse 4 Kr. 80 Øre. Og yderligere er det ved den af det ærede Medlem Hr. Gamborg paapegede Paragraf gjort tvivlsomt, om dette Beløb ikke eventuelt kan blive forhøjet meget i Løbet af Aarene, saaledes at de vil komme til at betale en helt anden Sum end de, som nu er i den Situation at maatte have Invalidere. Her er altsaa ikke Tale om, at man har forsøgt at løse Vanskeligheden, at tilvejebringe et virkelig forsikringsteknisk Institut for Invalidespørgsmaalet. Nej, man har besluttet at opkræve een Gang aarlig en Afgift paa 4 Kr. 80 Øre af alle Sygekassemedlemmer. Det er uhyre nemt. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der opstaar saa en ejendommeligt Ting, naar man ser paa de to Forslag, som samtidig er forelagte, Forslaget til Lov om Ændring i Lovene om anerkendte Sygekasser og Forslag til Lov om Invalidforsikring. I § 6, 2det Stk., i Lovforslaget om Sygekasserne staar der, at der ydes af Staten et aarligt Beløb af 3 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og i Forslag til Lov om Invalidforsikring staar der, at for ethvert ubemidlet nydende Medlem skal der indbetales til Statens Invalidforsikring 4 Kr. 80 Øre aarligt. Staten betaler for hvert ubemidlet